

man for Resten ogsaa gør paa andre Punkter, hvor der f. Eks. foreslaas en Ændring med Hensyn til Lærernes Anciennet her i København, er der ingen Logik i.

Vi have fra Socialdemokratiets Side stillet Forslag om, at København skal ligestilles med det øvrige Land. Vi gaa ud fra, at København er dog en Del af Landet, her bor $\frac{1}{6}$ af Befolkningen, og naar Talen er om at fordele Statens Goder, Statskassens Penge, er København lige saa nær og lige saa berettiget til at faa sin Part heraf som enhver anden Kommune i Danmark. Det er et Standpunkt, jeg vil hævde til det sidste. Derfor have vi stillet Forslag om, at København ligestilles med det øvrige Land. Efter dette vilde der til København blive, ikke som foreslaaet 350,000 Kr., men 722,000 Kr., for saa vidt det, der lægges til Grund for Tilskuddet udenfor København, ogsaa lægges til Grund for Tilskuddet her inde: Lærernes Antal og Anciennet. Det ærede Flertal har et andet Grundlag for Fordelingen, nemlig Børnetallet, og kommer derved til de 350,000 Kr. Nu skulde man synes, at naar de tage Børnetallet, skulde de tage det rigtige Tal og ikke tage nogle gamle forældede Tal, der siger, at der her i København er 42,000 Børn, medens vi sidste Aar i Københavns Kommuneskoler have haft 47,500 Børn. Man tager altsaa et falsk Tal og lægger det til Grund. Det er et officielt Tal, 47,500, som er ældre end Ministerens Forslag. Han kunde altsaa have taget det rigtige Tal og lagt dette til Grund. Hvis det virkelige Børnetal var lagt til Grund og ikke et falsk Tal som Ministerens, vilde Tilskuddet være blevet ikke 350,000 Kr., men 555,000 Kr. Altsaa, skulle vi her i København ligestilles med det øvrige Land, tilkommer der os 722,000 Kr. Skulle vi ligestilles f. Eks. med Friskolen, tilkommer der os 570,000 Kr., og skulle vi stilles saaledes, at det virkelige Børnetal blev lagt til Grund, tilkommer der, som jeg nævnte, Københavns Kommune 555,000 Kr. Det vil altsaa ses, at det Tilskud, de Herrer ville yde København, er betydeligt mindre, end denne Kommune i Virkeligheden har Krav paa.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger om Afskedigelsesparagraffen. Jeg vil her udtale, at det er med meget store Betænkeligheder, Socialdemokratiet er gaaet med til denne Paragraf. Det første Udkast, som blev forelagt, kunde Socialdemokratiet heller slet ikke være gaaet med til. Men det er senere blevet ændret saaledes, at

Læreren eller Lærerinden, som det vedrører, dog kan blive tilkaldt og hørt og faa Lov til at fremstille sine Anskuelser. Naar vi alligevel ere gaaede med, er det i Haab om, at der vil blive indført almindelig kommunal Valgret med Forholdstalsvalg. Det vil faa sin Betydning i denne Sag, idet det saa ikke godt kan tænkes, at et ensidigt Flertal faar Sæde i Kommunalbestyrelse eller Skolekommission. Naar alle Afskygninger kunne blive repræsenterede i Kommunalbestyrelsen, vil der sikkert ogsaa der være Folk, som staa paa de paagældendes Side, saa de ikke blive helt værgeløse. Alligevel er det jo et Spørgsmaal, om der er nogen Grund til at gaa med til denne Paragraf.

Det forekommer mig, at vi i Skoleloven af 1899 have meget gode og klare Bestemmelser om, hvorledes man kan blive en Lærer kvit, som ikke er egnet til eller ikke fortjener at beklæde sit Embede. Det hedder nemlig i denne Lovs § 18, at skønner Skolekommission eller Kommunalbestyrelse, at en Lærer eller Lærerinde ikke gør Fyldest i sin Stilling, er Kommunalbestyrelsen berettiget til at gøre Indstilling til Skoledirektionen om hans Afskedigelse. Spørgsmaalet herom bliver da af Skoledirektionen at indstille til Ministeren, der afgør, om Sagen skal forfølges, og i saa Tilfælde, om Læreren skal afskediges eller kun forpligtes til at holde Hjælpelærer. Ingen Afskedigelse med Pension kan finde Sted, før der er indhentet Erklæring fra vedkommende Skoleraad. Det forekommer mig, at her har man udmærket klare og gode Bestemmelser om, hvorledes man skal forholde sig, naar man ønsker at blive en Lærer kvit, at det er de kommunale Myndigheder, Sogneraad, Kommunalbestyrelse og Skolekommission, der kunne gribe denne Sag an. Og der er ogsaa siden 1899 forefaldet Eksempler paa, hvorledes man ude i Kommunalbestyrelserne har forstaaet at blive af med Lærere, man ikke syntes om. Jeg synes derfor, der ikke er megen Grund til at gaa med til den ny Paragraf, de Herrer have foreslaaet.

Dernæst kunde man ogsaa indvende mod denne ny Paragraf, at den er underlig vagt affattet. Jeg skal saaledes henvise til et Udtryk som dette, „fordi den paagældende er kommen i et saadant Misforhold til sin Stilling som Lærer; at Udbyttet af Skolens Virksomhed derved i en væsentlig Grad forringes“. Det er saa vagt og ubestemt, at man slet ikke kan vide, hvad der kan blive lagt ind deri. Det ærede Medlem for Skjoldelev (J. Nielsen) talte